

N:o 14.

*Af Herr Lars Börjesson: Om underdålig skrifvelse rörande
rättighet för kronofferdingsmän till uppbördsp provision vid
indrifning af resterande kommunalutskylder.*

Uti 70 § Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet af den 21 Mars 1862, sådan den lyder i Kongl. Kungörelsen den 29 Juni 1866 stadgas att, vid indrifning af resterande kommunalutskylder, kronofogden eger att såsom uppbördsp provision jemväl uttaga hos den restskyldige tre procent af det resterande beloppet.

Vid indrifningen af dessa medel uti det fögderi jag är bosatt tillgår det på så sätt, att när kommunalordföranden alemnat restlängd, fogden blott remitterar den till vederbörande länsman, denne sistnämnde återigen beordrar fjerdingssmannen att uttaga resterna hos de restskyldige eller teckna mot restbeloppen fullgoda panter, men fjerdingssmannen får för detta besvär ingenting af uppbördsp provisionen.

Om det torde kunna ifrågasättas huruvida fjerdingssmannen kan vara pliktig att ensam ombestyra denna uppbörd eller pantning, så åtminstone är han väl skyldig att biträda kronans uppbördsmän härmed, och uti vidlyftiga kommuner kan detta besvär blifva ganska stort. När man vet att fjerdingssmanstjensten är en lönlös befattning, som ofta påläggges mindre jordbrukare, hvilka ej hafva tid eller råd att uträtta allt detta för intet, tycks det vara billigt åt de för detta besvär, lika väl som för biträde vid indrifning af resterande kronouppbördsmedel, böra hafva någon ersättning.

Uti Kongl. Stadgan den 1 Juni 1850 föreskrifves, att fjerdingssmannen skola åtnjuta, vid biträde åt kronans uppbördsmän med indrifning af

oliqviderade uppbördsmedel, för sålunda indrifna medel hälften af uppbördsmannens andel i stadgade stämmoböter.

Då med uppbördspension vid indrifning af resterande kommunalutskylder icke lärer kunna förstas detsamma som stämmoböter vid indrifning af obetalda kronoutskylder, får jag alltså hemställa:

det Riksdagen ville till Kongl. Maj:t ingå med underdårig anhållan att så måtte varda förordnadt, att fjerdingsman, då han ensam ombestyr denna uppbörd eller pantning, måtte erhålla minst tre fjerdedelar af uppbördspensionen, och då han anmodas biträda kronans uppbördsmän härmed, han måtte erhålla hälften.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålls.

Stockholm den 25 Januari 1873.

*Lars Börjesson,
från Halland.*

N:o 15.

Af Herr Törnfeldt: Om ersättning af statsmedel för sådan löneförhöjning, som vid verkställd lönereglering blifvit komminister tillerkänd, men hvars tillämpning hindras af pastors ännu gällande lönekonvention.

Regleringen af presterskapets löner på grund af nådiga Förordningen den 11 Juli 1862 har i allmänhet gått ut på att höja komministrarnes knappa inkomster. Men denna allmänt erkända gärd af rättvisa kan dock på många ställen icke blifva tillämpad förr än efter flera års förlopp, emedan af Kongl. Maj:t stadfästade lönekonventioner på 50 år lägga hinder i vägen, der antingen pastor eller församling eller båda få tillsläppa förhöjningen och derföre icke vilja antaga regleringen så länge den kan